

[Økonomiministeren]

hele verden. Det var omtrent sådan, ordene faldt.

Hr. Fogh Rasmussen sagde også, at Det Radikale Venstre undskylder sig med, at der er sket dette skifte uden et valg, undskylder sig med, at den tidligere statsminister, hr. Poul Schlüter, ikke udskrev valg. Men, fortsætter hr. Fogh Rasmussen, det rådede Det Radikale Venstre jo netop statsministeren til ikke at gøre. Er det ikke netop hr. Fogh Rasmussen, der gør Det Radikale Venstre til centrum og til ansvarlig for en hvilken som helst beslutning, der sker? Jeg synes, det er lidt trist, at Venstres og måske også Det Konservative Folkepartis politiske ordfører ikke kan se, at der kan være noget, der er vigtigere i forhold til det ansvar, vi som politikere har, end lige netop éns egen person eller éns eget parti, og det vidste – og det viste – den tidligere statsminister, hr. Poul Schlüter.

Det er også blevet sagt, at Det Radikale Venstre skifter standpunkt, og at det jo er sket så tit. Og Det Radikale Venstres kursskifte og lignende bemærkninger. Må jeg minde om, at ved valget i december 1990 gik Det Konservative Folkeparti, Venstre og Det Radikale Venstre til valg sammen på helhedsplanen. Vi tabte en tredjedel af vores mandater. Vi vurderede, at det var bedst, at vi gik ud af regeringen, men vi stod ved hvert eneste ord i helhedsplanen. Vi stod ved det, der stod i finanslovsforslaget, som så blev vedtaget efterfølgende. Vi var i en lang periode mere regeringstro, end regeringspartierne selv var det.

Så er det galt, at vi midt i valgperioden uden et direkte valg, uden at spørge vælgerne, bliver der sagt, går i regering under Socialdemokratiets ledelse. Ja, det kan man mene. Jeg har sagt, hvad jeg mener om valg eller ikke valg. Må jeg minde om, at der var valg i februar 1977, og at Folketingets partier selvfølgelig dengang gik til valg hver på deres program. Der blev dannet en socialdemokratisk mindretalsregering med 65 mandater, Venstre fik ved det valg 21 mandater, det var i februar 1977. Der blev først holdt valg igen i 1979, men i august 1978 bliver der uden valg dannet en SV-regering under hr. Anker Jørgensens ledelse. Hr. Henning Christophersen var udenrigsminister, hr. Niels Anker Kofoed var landbrugsminister, hr. Enggaard var indenrigsminister, og hr. Ivar Hansen var minister for offentlige arbejder. Der

var 86 mandater, det vil sige, der var ikke engang et flertal, men jeg går faktisk ud fra, at Venstre gjorde det, fordi de mente, det gav nogle muligheder for at løse nogle af landets store problemer. Det har hele tiden været min opfattelse, at det var baggrunden og motivet for Venstre dengang.

Det, der har været afgørende for Det Radikale Venstre efter det, der skete den 14. januar, var, om der kunne skabes et regeringsgrundlag. Det var, at der på baggrund af det regeringsgrundlag, der kunne skabes, kunne finde nogle regeringsdannelsesforhandlinger sted, og da det tegnede til, at der kunne blive en flertalsregering i denne situation på et regeringsgrundlag, der var præget af Det Radikale Venstre, og med løsninger på problemer, som vi har arbejdet på i utrolig mange år, så vurderede vi, at 7 mandater, der ikke var nok i 1990, kunne gøre, at der blev en flertalsregering, og dermed kunne vi udfylde en funktion, som var væsentlig, fordi det for os er centralt, at de problemer, vi har knoklet, undskyld, arbejdet med i mange, mange år sammen med Konservative, sammen med Venstre, nu måske havde en bedre mulighed for at blive løst. Men situationen var altså ikke skabt af Det Radikale Venstre. Men uanset det var der en situation, hvor der ingen regering var, og hvor der skulle dannes en ny.

Det Radikale Venstre skifter side, er det sagt, og argumentationen for den kritik går ud på, at der er et flertal på 6 partier, der ikke er socialistiske, men så kan jeg ikke lade være med at spørge mig selv i 1993: Hvem kunne være så venlig at definere, hvad et socialistisk parti i Danmark i 1993 er? Det var en parentes.

Men det er jo ikke særlig interessant, at der er 6 partier, som af visse partier kan defineres som ikkesocialistiske. Det Radikale Venstre har aldrig været enig i den argumentation, har aldrig brugt den argumentation. Det er ikke et spørgsmål om hvilke partier, men om, hvilken politik der kan føres, og dernæst en vurdering af, hvilken regeringssammensætning der er hensigtsmæssig, for at den ønskede politik mest sandsynligt kan gennemføres. Jeg vil gerne understrege, at den frihed til selv at vurdere ud fra den konkrete situation, ud fra den relevante politik, ud fra mulighederne for at præge det, der skal ske, den frihed og den selvstændighed ønsker Det Radikale Venstre at fastholde. Og det er ikke at skifte standpunkt.